kapitaalsest teosest „Die Sachkultur Estlands“ ilmunud teine, põllundust ühes kõrvalaladega ja ehitisi käsitlev osa. Kirjandusajaloo alal jätkus kõigepealt Kreutzwaldi-uurimine, nagu näitavad eri raamatuna ilmunud S. Holbergi „Kreutzwaldi usundliku ilmavaate“ kõrval mitmed artiklid ajakirjus. Ajaloolistest teostest olgu mainitud J. Maide „Ülevaade eesti vabadussõjast 1918—20“, L. Leesmenti „Saaremaa halduskonna finantsid 1618./19. aastal“ ja sama aega käsitlev välismainegi uurimus — R. Liljedahl'i „Svensk förvaltning i Livland 1617—1634“ („Rootsi haldus Liivimaal 1617—1634“), samuti eriti väärtuslik P. Johannseni „Liber Census Daniae“. Rahvalikuma ilmega on P. Põllu posthuumne, H. Kruusi redigeeritud „Eesti kooli ajalugu“. Arhiivindust esindavad „Arhiivinduse käsiraamat“ I, ülevaateteos „Viiskümmend aastat teaduslikku tööd Tallinna Linnaarhiivis“ ja G. Adelheimi toimetatud „Tallinna kodanikkuderaamat 1624—1690 ühes jätkuga kuni 1710-ni“.

Populaarteaduste alal on uue sarjana tulnud juurde perioodiliseks muudetud „Suurmeeste Elulood“ ning on jätkunud „Elava Teaduse“, „Eesti rahva ajaloo“ jts. väljaannete ilmumine. Huvi seda laadi teoste vastu näib laiades hulkades püsivat ja nende enestegi tase tõusvat ning eestipärastuvat.

Teaduslik ja populaarteaduslik kirjandus muidugi ei anna täielikku pilti teaduslikust tööst kogu selle ulatuses. Ülikoolis, teaduslikkudes seltsides ja asutistes tehakse küllaltki loovat tööd, mille tulemused ei jõua trükisõna kaudu huvitundva publiku kätte. Kuid teaduslikust tööst ses osas on veel raskem ülevaadet saada kui trükimaterjalist.

Eesti kroonika 1933, lk. 92